

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์การอนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่โดยแบ่งเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้าน โดยใช้ t -test และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ของการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้าน ดังนี้

1. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและนักเรียนที่อยู่ในเขตชนบท

3. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

4. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำและนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

5. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำและนักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูง

6. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำและนักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

7. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวแตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

CLASS	แทน	ระดับชั้นเรียน
PLACE	แทน	ถิ่นที่อยู่
SES	แทน	สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว
SEX	แทน	เพศ
MO	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
AX	แทน	ความวิตกกังวล
SE	แทน	การเห็นคุณค่าในตนเอง
SUB	แทน	วิชาที่อนุমানสาเหตุ
EUSUC	แทน	การอนุমানสาเหตุของความสำเรีงและความล้มเหลว ในการเรียนด้าน ไซค
EUSC	แทน	การอนุমানสาเหตุของความสำเรีงและความล้มเหลว ในการเรียนด้าน การช่วยเหลือของคนอื่น
ESUC	แทน	การอนุমানสาเหตุของความสำเรีงและความล้มเหลว ในการเรียนด้าน ความยากง่ายของงาน
ESC	แทน	การอนุমানสาเหตุของความสำเรีงและความล้มเหลว ในการเรียนด้าน อนาคตต่อครู
IUSUC	แทน	การอนุমানสาเหตุของความสำเรีงและความล้มเหลว ในการเรียนด้าน อารมณ์
IUSC	แทน	การอนุমানสาเหตุของความสำเรีงและความล้มเหลว ในการเรียนด้าน ความพยายามช่วยเหลือ
ISUC	แทน	การอนุমানสาเหตุของความสำเรีงและความล้มเหลว ในการเรียนด้าน ความสามารถ
ISC	แทน	การอนุমানสาเหตุของความสำเรีงและความล้มเหลว ในการเรียนด้าน ความพยายามถาวร

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และถิ่นที่อยู่

ตัวแปร ชั้น	จำนวนนักเรียน (คน)	เพศ				เขตเมือง				เขตชนบท			
		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ม. ต้น	814 (56.7 %)	277	33.9	537	66.1	181	22.2	353	43.4	96	11.8	184	22.6
ม. ปลาย	621 (43.3 %)	187	30.7	434	69.3	141	22.7	279	44.9	46	7.4	155	25.0
รวม	1435 (100 %)	464	32.3	971	67.7	322	22.4	632	44.1	142	9.9	339	23.6

จากตารางที่ 10 จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวนใกล้เคียงกัน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 67.7 ในขณะที่นักเรียนชายมีเพียงร้อยละ 32.3 นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตเมืองมากกว่าเขตชนบท โดยจำนวนนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง คิดเป็นร้อยละ 66.5 ในขณะที่นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท มีเพียงร้อยละ 33.5

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการศึกษาของบิดามารดา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพทาง เศรษฐกิจสังคมของครอบครัวและอาชีพของบิดามารดา

ตัวแปร	ระดับชั้น	มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของบิดา							
ประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น		549	67.4	409	65.8	958	66.8
มัธยมศึกษาตอนปลายถึงอนุปริญญา		150	18.4	114	18.4	264	18.4
ปริญญาตรีขึ้นไป		115	14.2	98	15.8	213	14.8
รวม		814	100	621	100	1435	100
ระดับการศึกษาของมารดา							
ประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น		614	75.4	464	74.7	1078	75.1
มัธยมศึกษาตอนปลายถึงอนุปริญญา		103	12.7	79	12.7	182	12.7
ปริญญาตรีขึ้นไป		97	11.9	78	12.6	175	12.2
รวม		814	100	621	100	1435	100

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ระดับชั้น ตัวแปร	มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว						
ต่ำ	165	20.3	135	21.7	300	20.9
ปานกลาง	637	78.2	475	76.5	1112	77.5
สูง	12	1.5	11	1.8	23	1.6
รวม	814	100	621	100	1435	100
สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของ ครอบครัว						
ระดับต่ำ	520	63.9	382	61.5	902	62.8
ระดับปานกลาง	169	20.8	116	18.7	285	19.9
ระดับสูง	125	15.3	123	19.8	248	17.3
รวม	814	100	621	100	1435	100

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ระดับชั้น ตัวแปร	มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของบิดา						
เกษตรกรมีค่อนข้างต่ำ	455	55.9	323	52.1	778	54.2
เกษตรกรมีปานกลางค่อนข้างต่ำ	149	18.3	130	20.9	279	19.4
เกษตรกรมีปานกลางค่อนข้างสูง	174	21.4	136	21.9	310	21.6
เกษตรกรมีสูง	24	2.9	17	2.7	41	2.9
ไม่มีอาชีพ	12	1.5	15	2.4	27	1.9
รวม	814	100	621	100	1435	100
อาชีพของมารดา						
เกษตรกรมีค่อนข้างต่ำ	452	55.5	328	52.8	780	54.4
เกษตรกรมีปานกลางค่อนข้างต่ำ	115	14.1	102	16.4	217	15.1
เกษตรกรมีปานกลางค่อนข้างสูง	112	13.8	89	14.3	201	14.0
เกษตรกรมีสูง	8	1.0	7	1.2	15	1.0
ไม่มีอาชีพ	127	15.6	95	15.3	222	15.5
รวม	814	100	621	100	1435	100

จากตารางที่ 11 กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาของบิดาและมารดาอยู่ในระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด โดยบิดาคิดเป็นร้อยละ 66.8 ส่วนมารดาคิดเป็นร้อยละ 75.1 และมีระดับการศึกษาของบิดาและมารดาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอนุปริญญาและปริญญาตรีขึ้นไปในจำนวนใกล้เคียงกัน โดยบิดา คิดเป็นร้อยละ 18.4 และ 14.8 ตามลำดับ ส่วนมารดา คิดเป็นร้อยละ 12.7 และ 12.2 ตามลำดับ

ในด้านอาชีพของบิดาและมารดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพที่มีเกียรติภูมิค่อนข้างต่ำ ในบิดาคิดเป็นร้อยละ 54.2 ส่วนมารดาคิดเป็นร้อยละ 54.4

เมื่อพิจารณาสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 62.8 รองลงมาคือ ระดับปานกลางและระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 19.9 และ 17.3 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้นเรียน เพศ และการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวและความล้มเหลวในวิชา คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ

วิชา ชั้น	คณิตศาสตร์				ภาษาอังกฤษ				รวม			
	สำเร็จ		ล้มเหลว		สำเร็จ		ล้มเหลว		สำเร็จ		ล้มเหลว	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ม. ต้น												
ชาย	68	34.2	82	38.1	58	27.9	69	35.9	126	31.0	151	37.1
หญิง	131	65.8	133	61.9	150	72.1	123	64.1	281	69.0	256	62.9
รวม	199	100	215	100	208	100	192	100	407	100	407	100
ม. ปลาย												
ชาย	28	34.1	69	28.9	23	25.0	67	32.2	51	29.3	136	30.4
หญิง	54	65.9	170	71.1	69	75.0	141	67.8	123	70.7	311	69.6
รวม	82	100	239	100	92	100	208	100	174	100	447	100
ม. ต้น+ ม. ปลาย												
ชาย	96	34.2	151	33.3	81	27.0	136	34.0	177	30.5	287	33.6
หญิง	185	65.8	303	66.7	219	73.0	264	66.0	404	69.5	567	66.4
รวม	281	100	454	100	300	100	400	100	581	100	854	100

จากตารางที่ 12 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่าล้มเหลวในการเรียนมากกว่าประเมินตนเองว่าสำเร็จในการเรียน โดยประเมินตนเองว่าล้มเหลวในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 59.5 ประเมินตนเองว่าสำเร็จในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 40.5

ในวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่าล้มเหลวในการเรียนมากกว่าประเมินตนเองว่าสำเร็จในการเรียน

ในวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่าล้มเหลวในการเรียนมากกว่าประเมินตนเองว่าสำเร็จในการเรียนเช่นเดียวกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์การอนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียน

วิธีการจำแนกกลุ่มตัวอย่างในการอนุมานสาเหตุตามมิติของสาเหตุ 3 มิติ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการจำแนกไว้ ดังนี้

คนที่อนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวแต่ละด้านว่าจริงมากหรือจริงที่สุด
ได้ระดับคะแนนมาก

คนที่อนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวแต่ละด้านว่าจริงปานกลาง
ได้ระดับคะแนนปานกลาง

คนที่อนุมานสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวแต่ละด้านว่าจริงน้อยหรือไม่จริง
เลย ได้ระดับคะแนนน้อย

ดังนั้น การจำแนกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จึงจำแนกเป็น 3 ระดับ ดังแสดงผล
การวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 13 ถึง 16

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่อนุমানสาเหตุของความสำเร็จในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ จำแนกตามมิติ
ของสาเหตุ 3 มิติ

ความสามารถ ในการ ควบคุม สาเหตุ	เหตุภายใน						รวม	เหตุภายนอก						รวม
	มาก		ปานกลาง		น้อย			มาก		ปานกลาง		น้อย		
ควบคุม สาเหตุ	153 (37.6)		154 (37.8)		100 (24.6)		407 (100)	142 (34.8)		146 (36.0)		119 (29.2)		407 (100)
ควบคุมได้	คงที่			ไม่คงที่				คงที่			ไม่คงที่			
	การมีความพยายามถาวร			การมีความพยายามชั่วคราว				ความไม่มื่อคติต่อครู			การช่วยเหลือของคนอื่น			
	มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย		มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย	
	99 (24.4)	157 (38.5)	151 (37.1)	182 (44.8)	113 (27.7)	112 (27.5)		259 (63.7)	105 (25.8)	43 (10.5)	141 (34.8)	142 (35.0)	124 (30.4)	
ควบคุมไม่ได้	การมีความสามารถ			อารมณ์ดี				ความง่ายของงาน			มีโชค			
	มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย		มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย	
	118 (29.1)	210 (51.5)	79 (19.4)	213 (52.3)	136 (33.5)	56 (14.2)		127 (31.2)	203 (49.8)	77 (19.0)	40 (9.7)	135 (33.3)	232 (57.0)	

ค่าตัวเลขนอกวงเล็บ คือ จำนวนคน
ค่าตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่อนุমানสาเหตุของความสำเริงในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ จำแนกตามมิติของสาเหตุ 3 มิติ

ความสามารถในการควบคุมสาเหตุ	เหตุภายใน						รวม	เหตุภายนอก						รวม
	มาก		ปานกลาง		น้อย			มาก		ปานกลาง		น้อย		
	58 (33.5)		65 (37.4)		51 (29.1)		174 (100)	50 (28.6)		64 (36.7)		60 (34.7)		174 (100)
	คงที่			ไม่คงที่				คงที่			ไม่คงที่			
ควบคุมได้	การมีความพยายามถาวร			การมีความพยายามชั่วขณะ				ความไม่มีอคติต่อครู			การช่วยเหลือของคนอื่น			
	มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย		มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย	
	50 (28.5)	56 (32.2)	68 (39.3)	77 (44.1)	45 (25.9)	52 (30.0)		94 (54.2)	58 (33.2)	22 (12.6)	48 (27.4)	58 (33.3)	68 (39.3)	
ควบคุมไม่ได้	การมีความสามารถ			อารมณ์ดี				ความง่ายของงาน			มีโชค			
	มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย		มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย	
	37 (21.3)	89 (51.1)	48 (27.6)	69 (40.0)	71 (40.7)	34 (19.3)		40 (22.8)	91 (52.1)	43 (25.1)	17 (9.9)	49 (28.2)	108 (61.9)	

ค่าตัวเลขนอกวงเล็บ คือ จำนวนคน

ค่าตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่อนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ จำแนกตามมิติของสาเหตุ 3 มิติ

ความสามารถในการควบคุมสาเหตุ	เหตุภายใน						รวม	เหตุภายนอก						รวม
	มาก		ปานกลาง		น้อย			มาก		ปานกลาง		น้อย		
	102 (25.0)		142 (35.0)		163 (40.0)		407 (100)	97 (23.8)		132 (32.5)		178 (43.7)		407 (100)
	คงที่			ไม่คงที่				คงที่			ไม่คงที่			
ควบคุมได้	การไม่มีความพยายามถาวร			การไม่มีความพยายามชั่วขณะ				ความมือคติดื้อครุ			การไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น			
	มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย		มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย	
	112 (27.5)	122 (30.0)	173 (42.5)	57 (14.1)	136 (33.5)	214 (52.6)		41 (10.1)	100 (24.5)	266 (65.4)	105 (25.9)	123 (30.3)	179 (43.8)	
ควบคุมไม่ได้	การไม่มีความสามารถ			อารมณ์ไม่ดี				ความยากของงาน			ไม่มีโชค			
	มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย		มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย	
	116 (28.4)	172 (42.4)	119 (29.2)	124 (30.5)	139 (34.1)	144 (35.4)		149 (36.6)	175 (43.1)	83 (20.3)	93 (22.9)	130 (32.0)	184 (45.1)	

ค่าตัวเลขนอกวงเล็บ คือ จำนวนคน

ค่าตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่อนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ จำแนกตามมิติของสาเหตุ 3 มิติ

ความสามารถในการควบคุมสาเหตุ	เหตุภายใน						รวม	เหตุภายนอก						รวม
	มาก		ปานกลาง		น้อย			มาก		ปานกลาง		น้อย		
	149 (33.4)		156 (34.8)		142 (31.8)		447 (100)	127 (28.4)		148 (33.2)		172 (38.4)		447 (100)
	คงที่			ไม่คงที่				คงที่			ไม่คงที่			
ควบคุมได้	การไม่มีความพยายามถาวร			การไม่มีความพยายามชั่วขณะ				ความมีอคติต่อครู			การไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น			
	มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย		มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย	
	175 (39.2)	137 (30.7)	135 (30.1)	76 (17.1)	151 (33.8)	220 (49.1)		51 (11.4)	97 (21.6)	299 (67.0)	150 (33.6)	140 (31.3)	157 (35.1)	
ควบคุมไม่ได้	การไม่มีความสามารถ			อารมณ์ไม่ดี				ความซากของงาน			ไม่มีโชค			
	มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย		มาก	กลาง	น้อย	มาก	กลาง	น้อย	
	172 (38.4)	183 (40.9)	92 (20.7)	173 (38.8)	151 (33.7)	123 (27.5)		176 (39.4)	203 (45.5)	68 (15.1)	130 (29.2)	155 (34.6)	162 (36.2)	

ค่าตัวเลขนอกวงเล็บ คือ จำนวนคน

ค่าตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

จากตารางที่ 13 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเกิดจากปัจจัยภายในมากกว่าปัจจัยภายนอก โดยอนุมานสาเหตุของความสำเร็จจากปัจจัยภายในว่าเป็นเพราะตนเองมีอารมณ์ดีมากที่สุด และอนุมานสาเหตุของความสำเร็จจากปัจจัยภายนอกว่าเป็นเพราะความไม่มีอคติต่อครูมากที่สุด

จากตารางที่ 14 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเกิดจากปัจจัยภายในมากกว่าปัจจัยภายนอก โดยอนุมานสาเหตุของความสำเร็จจากปัจจัยภายในว่าเป็นเพราะการมีความพยายามชั่วขณะมากที่สุด และอนุมานสาเหตุของความสำเร็จจากปัจจัยภายนอกว่าเป็นเพราะความไม่มีอคติต่อครูมากที่สุด

จากตารางที่ 15 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเกิดจากปัจจัยภายในมากกว่าปัจจัยภายนอก โดยอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวจากปัจจัยภายในว่าเป็นเพราะตนเองอารมณ์ไม่ดีมากที่สุด และอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวจากปัจจัยภายนอกว่าเป็นเพราะความยากของงานมากที่สุด

จากตารางที่ 16 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเกิดจากปัจจัยภายในมากกว่าปัจจัยภายนอก โดยอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวจากปัจจัยภายในว่าเป็นเพราะการไม่มีความพยายามถาวรมากที่สุด และอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวจากปัจจัยภายนอกว่าเป็นเพราะความยากของงานมากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาทำการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่คำนวณได้เสนอในตารางที่ 17 ถึง 22 โดยกำหนดให้

- ด้านที่ 1 = การอนุমানสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะ โชค
- ด้านที่ 2 = การอนุমানสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะ การช่วยเหลือของคนอื่น
- ด้านที่ 3 = การอนุমানสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะ ความยากง่ายของงาน
- ด้านที่ 4 = การอนุমানสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะ ความอคติต่อครู
- ด้านที่ 5 = การอนุমানสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะ อารมณ์
- ด้านที่ 6 = การอนุমানสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะ ความพยายามชั่วขณะ
- ด้านที่ 7 = การอนุমানสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะ ความสามารถ
- ด้านที่ 8 = การอนุমানสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะ ความพยายามถาวร

คะแนนเต็มของการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้าน = 15

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในวิชาคณิตศาสตร์ จำแนกตามเพศและระดับชั้นเรียน

ด้านที่	ม. ต้น				รวม		ม. ปลาย				รวม		ม. ต้น + ม. ปลาย				รวม	
	ชาย		หญิง		N = 199		ชาย		หญิง		N = 82		ชาย		หญิง		N = 281	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	7.25	2.26	6.98	1.98	7.07	2.08	7.60	2.72	6.66	2.14	6.98	2.38	7.35	2.40	6.89	2.03	7.05	2.17
2	8.86	1.92	9.52	2.33	9.30	2.21	8.60	2.37	9.11	1.96	8.93	2.12	8.79	2.05	9.40	2.23	9.19	2.19
3	9.29	1.76	8.90	1.99	9.04	1.92	9.17	2.05	8.40	1.84	8.67	1.94	9.26	1.84	8.76	1.96	8.93	1.93
4	10.69	2.43	10.81	2.63	10.77	2.56	10.85	3.19	11.01	2.38	10.96	2.66	10.74	2.66	10.87	2.55	10.82	2.59
5	10.76	1.82	10.12	2.31	10.34	2.17	11.10	2.28	9.94	2.02	10.34	2.17	10.86	1.96	10.07	2.22	10.34	2.17
6	10.00	2.04	9.32	2.27	9.55	2.21	10.28	2.56	9.42	2.35	9.72	2.44	10.08	2.19	9.35	2.28	9.60	2.28
7	10.17	1.82	9.00	1.98	9.40	2.00	10.03	2.21	8.79	1.80	9.22	2.03	10.13	1.93	8.94	1.93	9.34	2.01
8	8.57	1.88	8.67	1.91	8.64	1.90	9.46	2.67	8.87	2.01	9.07	2.26	8.83	2.17	8.73	1.94	8.76	2.02

จากตารางที่ 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในวิชาคณิตศาสตร์ว่าเป็นเพราะความไม่มีอคติต่อครูสูงที่สุด รองลงมา คือ อารมณ์ดี การมีความพยายามชั่วขณะ การมีความสามารถ การช่วยเหลือของคนอื่น ความง่ายของงาน การมีความพยายามถาวร และมีโชค มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในวิชาคณิตศาสตร์ จำแนกตามเพศและระดับชั้นเรียน

ด้านที่	ม. ต้น				รวม		ม. ปลาย				รวม		ม. ต้น + ม. ปลาย				รวม	
	ชาย		หญิง		N = 215		ชาย		หญิง		N = 239		ชาย		หญิง		N = 454	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	8.56	2.48	7.74	2.73	8.05	2.66	8.42	2.56	8.67	2.64	8.59	2.61	8.49	2.51	8.26	2.71	8.34	2.65
2	8.65	2.48	7.66	2.78	8.04	2.71	9.04	2.65	8.81	2.81	8.88	2.76	8.83	2.56	8.31	2.85	8.48	2.77
3	9.48	2.31	10.33	2.29	10.00	2.33	9.53	2.34	10.41	1.81	10.15	2.01	9.51	2.31	10.37	2.03	10.08	2.17
4	6.87	2.67	6.25	2.55	6.49	2.61	6.30	2.96	6.46	2.64	6.41	2.73	6.61	2.81	6.37	2.60	6.45	2.67
5	8.15	2.65	9.51	2.52	9.00	2.65	9.82	2.69	9.81	2.10	9.53	2.32	8.46	2.68	9.68	2.30	9.28	2.49
6	7.95	2.39	7.02	2.40	7.37	2.43	7.73	2.32	7.63	2.30	7.66	2.36	7.85	2.35	7.36	2.36	7.52	2.36
7	9.46	2.00	9.15	2.35	9.27	2.22	9.60	2.57	9.84	2.35	9.77	2.42	9.53	2.28	9.54	2.37	9.53	2.34
8	8.67	2.40	8.10	2.60	8.32	2.53	9.37	2.30	9.35	2.58	9.36	2.50	8.99	2.37	8.80	2.66	8.86	2.57

จากตารางที่ 18 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในวิชาคณิตศาสตร์ว่าเป็นเพราะความยากของงานสูงที่สุด รองลงมา คือ การไม่มีความสามารถ อารมณ์ไม่ดี การไม่มีความพยายามถาวร การไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น ไม่มีโชค การไม่มีความพยายามชั่วขณะ และความมีอคติต่อครูมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศและระดับชั้นเรียน

ด้านที่	ม. ต้น				รวม		ม. ปลาย				รวม		ม. ต้น + ม. ปลาย				รวม	
	ชาย		หญิง		N = 208		ชาย		หญิง		N = 92		ชาย		หญิง		N = 300	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	6.84	2.45	7.26	2.16	7.14	2.25	6.52	1.90	6.87	2.08	6.78	2.03	6.75	2.30	7.13	2.14	7.03	2.19
2	8.43	2.20	9.38	1.83	9.12	1.98	7.47	1.97	8.31	1.88	8.10	1.93	8.16	2.17	9.05	1.91	8.81	2.02
3	10.00	1.93	9.83	1.75	9.88	1.80	8.73	1.54	9.10	2.12	9.01	1.99	9.64	1.91	9.60	1.90	9.61	1.90
4	11.58	2.34	12.04	2.24	11.91	2.27	9.69	2.30	10.72	2.69	10.46	2.62	11.04	2.47	11.63	2.46	11.47	2.47
5	10.96	2.18	10.70	2.23	10.77	2.22	9.21	1.67	9.24	2.44	9.23	2.27	10.46	2.19	10.24	2.39	10.30	2.34
6	9.32	2.18	9.16	1.73	9.21	1.86	8.26	2.35	9.17	2.07	8.94	2.17	9.02	2.26	9.16	1.84	9.13	1.96
7	9.32	2.14	9.30	1.83	9.30	1.92	7.39	1.99	8.58	1.81	8.28	1.91	8.77	2.26	9.07	1.85	8.99	1.97
8	8.20	2.19	8.42	1.70	8.36	1.85	7.39	1.97	8.33	1.96	8.09	1.99	7.97	2.15	8.39	1.78	8.28	1.89

จากตารางที่ 19 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในวิชาภาษาอังกฤษว่าเป็นเพราะความไม่มีอคติต่อครูสูงที่สุด รองลงมา คือ อารมณ์ดี ความง่ายของงาน การมีความพยายามชั่วขณะ การมีความสามารถ การช่วยเหลือของคนอื่น การมีความพยายามถาวร และมีโชค มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศและระดับชั้นเรียน

ด้านที่	ม. ต้น				รวม		ม. ปลาย				รวม		ม. ต้น + ม. ปลาย				รวม	
	ชาย		หญิง		N = 192		ชาย		หญิง		N = 208		ชาย		หญิง		N = 400	
	N = 69	N = 123			N = 67	N = 141					N = 136	N = 264						
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	7.73	2.16	7.84	2.59	7.60	2.44	8.94	2.74	8.62	2.65	8.72	2.68	8.33	2.53	8.26	2.65	8.28	2.61
2	8.40	2.87	8.32	2.50	8.35	2.56	9.74	2.52	8.81	2.80	9.11	2.61	9.06	2.87	8.58	2.56	8.75	2.61
3	9.15	1.81	9.43	2.15	9.33	2.04	9.34	2.35	9.93	1.93	9.74	2.09	9.25	2.09	9.70	2.05	9.54	2.07
4	6.58	2.37	6.24	2.30	6.36	2.33	6.49	2.74	6.45	2.44	6.46	2.54	6.53	2.55	6.35	2.37	6.41	2.44
5	8.07	2.14	8.94	2.54	8.63	2.43	9.11	2.69	9.60	2.24	9.44	2.40	8.58	2.47	9.29	2.40	9.05	2.45
6	7.58	1.87	7.33	2.26	7.42	2.13	8.22	2.39	7.65	2.06	7.83	2.18	7.89	2.16	7.50	2.16	7.63	2.16
7	8.55	1.85	8.95	2.28	8.61	2.14	10.01	2.23	9.75	2.08	9.83	2.13	9.27	2.16	9.38	2.21	9.34	2.19
8	8.47	2.31	8.56	2.41	8.53	2.37	9.82	2.66	9.38	2.37	9.52	2.47	9.14	2.57	9.00	2.42	9.05	2.47

จากตารางที่ 20 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในวิชาภาษาอังกฤษว่าเป็นเพราะความยากของงานสูงที่สุด รองลงมา คือ การไม่มีความสามารถ การไม่มีความพยายามถาวร อารมณ์ไม่ดี การไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น ไม่มีโชค การไม่มีความพยายามช่วยเหลือ และความมีอคติต่อครูมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศและระดับชั้นเรียน

ด้านที่	ม. ต้น				รวม		ม. ปลาย				รวม		ม. ต้น + ม. ปลาย				รวม	
	ชาย		หญิง		N = 407		ชาย		หญิง		N = 174		ชาย		หญิง		N = 581	
	N = 126	N = 281					N = 51	N = 123					N = 177	N = 404				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	7.06	2.35	7.13	2.08	7.11	2.17	7.11	2.43	6.78	2.10	6.87	2.20	7.07	2.37	7.02	2.09	7.04	2.18
2	8.66	2.05	9.46	2.07	9.20	2.10	8.09	2.25	8.66	1.96	8.50	2.06	8.50	2.12	9.21	2.07	8.99	2.11
3	9.61	1.87	9.40	1.92	9.46	1.90	8.98	1.83	8.79	2.03	8.85	1.97	9.43	1.87	9.21	1.97	9.28	1.94
4	11.10	2.42	11.47	2.50	11.35	2.48	10.33	2.86	10.85	2.55	10.70	2.65	10.88	2.57	11.28	2.53	11.16	2.55
5	10.55	1.99	10.43	2.26	10.56	2.20	10.25	2.22	9.55	2.28	9.75	2.28	10.68	2.07	10.16	2.31	10.32	2.25
6	9.69	2.12	9.23	2.00	9.37	2.04	9.37	2.65	9.28	2.19	9.31	2.33	9.59	2.28	9.26	2.06	9.35	2.13
7	9.78	2.01	9.16	1.91	9.35	1.96	8.84	2.48	8.67	1.80	8.72	2.02	9.51	2.19	9.01	1.89	9.16	1.99
8	8.40	2.03	8.54	1.80	8.50	1.87	8.52	2.58	8.56	1.99	8.55	2.17	8.44	2.20	8.55	1.86	8.51	1.97

จากตารางที่ 21 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษว่าเป็นเพราะความไม่มีอคติต่อครูสูงสุด รองลงมา คือ อารมณ์ดี การมีความพยายามช่วยเหลือ ความง่ายของงาน การมีความสามารถ การช่วยเหลือของคนอื่น การมีความพยายามถาวร และมีโชคมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศและระดับชั้นเรียน

ด้านที่	ม. ต้น				รวม		ม. ปลาย				รวม		ม. ต้น + ม. ปลาย				รวม	
	ชาย		หญิง		N = 407		ชาย		หญิง		N = 447		ชาย		หญิง		N = 854	
	N = 151	N = 256			N = 136	N = 311			N = 287	N = 567								
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	8.18	2.37	7.79	2.66	7.93	2.56	8.67	2.65	8.65	2.64	8.65	2.64	8.41	2.52	8.26	2.68	8.31	2.63
2	8.54	2.56	7.96	2.67	8.19	2.64	9.39	2.60	8.81	2.71	8.99	2.69	8.94	2.61	8.44	2.72	8.61	2.70
3	9.33	2.09	7.89	2.27	9.69	2.22	9.44	2.34	10.19	1.88	9.96	2.06	9.38	2.21	10.06	2.07	9.83	2.14
4	6.74	2.53	6.25	2.43	6.43	2.48	6.39	2.85	6.46	2.55	6.44	2.64	6.57	2.69	6.36	2.49	6.43	2.56
5	8.11	2.42	9.24	2.54	8.82	2.55	8.97	2.68	9.72	2.16	9.49	2.36	8.52	2.58	9.50	2.35	9.17	2.47
6	7.78	2.17	7.17	2.33	7.39	2.29	7.97	2.36	7.64	2.19	7.74	2.25	7.87	2.26	7.43	2.27	7.58	2.27
7	9.04	1.98	9.05	2.31	9.05	2.19	9.80	2.41	9.80	2.23	9.80	2.28	9.40	2.22	9.46	2.30	9.44	2.27
8	8.58	2.35	8.32	2.51	8.42	2.46	9.59	2.48	9.36	2.49	9.43	2.48	9.06	2.46	8.89	2.55	8.95	2.52

จากตารางที่ 22 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษว่าเป็นเพราะความยากของงานสูงที่สุด รองลงมา คือ การไม่มีความสามารถ อารมณ์ไม่ดี การไม่มีความพยายามถาวร การไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น ไม่มีโชค การไม่มีความพยายามชั่วขณะ และความมีอคติต่อครูมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน การ
อนุমানสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้าน โดยใช้ t-test
และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance)
ของการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้าน ดังนี้

1. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จ
และความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย
2. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จ
และความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและนักเรียนที่อยู่ในเขต
ชนบท
3. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จ
และความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
4. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จ
และความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำและนักเรียนที่มี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
5. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จ
และความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำและนักเรียนที่มี
ความวิตกกังวลสูง
6. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จ
และความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำและนัก
เรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง
7. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จและ
ความล้มเหลวในการเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของ
ครอบครัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 23 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การอนุমানสาเหตุของ ความสำเร็จด้าน	ระดับชั้น เรียน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
มีโชค	ม. ต้น	407	7.11	2.17	1.17
	ม. ปลาย	174	6.87	2.20	
การช่วยเหลือของคนอื่น	ม. ต้น	407	9.20	2.10	3.74*
	ม. ปลาย	174	8.50	2.06	
ความง่ายของงาน	ม. ต้น	407	9.46	1.90	3.54*
	ม. ปลาย	174	8.85	1.97	
ความไม่มีอคติต่อครู	ม. ต้น	407	11.35	2.48	2.88*
	ม. ปลาย	174	10.70	2.65	
อารมณ์ดี	ม. ต้น	407	10.56	2.20	3.99*
	ม. ปลาย	174	9.75	2.28	
การมีความพยายาม ชั่วขณะ	ม. ต้น	407	9.37	2.04	.33
	ม. ปลาย	174	9.31	2.33	
การมีความสามารถ	ม. ต้น	407	9.35	1.96	3.51*
	ม. ปลาย	174	8.72	2.02	
การมีความพยายาม ถาวร	ม. ต้น	407	8.50	1.87	.30
	ม. ปลาย	174	8.55	2.17	

*p < .05

จากตารางที่ 23 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการช่วยเหลือของคนอื่น ความง่ายของงาน ความไม่มีอคติต่อครู อารมณ์ดี และการมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะมีโชค การมีความพยายามชั่วขณะ และการมีความพยายามถาวรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและนักเรียนที่อยู่ในเขตชนบท

การอนุมานสาเหตุของ ความสำเร็จด้าน	ถิ่นที่อยู่	N	$\bar{X}$	S.D.	t
มีโชค	เมือง	394	7.26	2.20	3.65*
	ชนบท	187	6.56	2.06	
การช่วยเหลือของคนอื่น	เมือง	394	8.89	2.19	1.70
	ชนบท	187	9.20	1.92	
ความง่ายของงาน	เมือง	394	9.39	1.97	1.93
	ชนบท	187	9.05	1.87	
ความไม่มีอคติต่อครู	เมือง	394	11.09	2.58	.93
	ชนบท	187	11.30	2.47	
อารมณ์ดี	เมือง	394	10.47	2.21	2.39*
	ชนบท	187	10.00	2.31	
การมีความพยายาม ชั่วขณะ	เมือง	394	9.63	2.26	5.15*
	ชนบท	187	8.77	1.69	
การมีความสามารถ	เมือง	394	9.29	2.01	2.31*
	ชนบท	187	8.88	1.94	
การมีความพยายาม ถาวร	เมือง	394	8.40	1.97	2.08*
	ชนบท	187	8.76	1.94	

*p < .05

จากตารางที่ 24 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยคะแนนการ
อนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะมีโชค อารมณ์ดี การมีความพยายามชั่ว
ขณะ การมีความสามารถ และการมีความพยายามถาวรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 โดยที่นักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จใน
การเรียนว่าเป็นเพราะมีโชค อารมณ์ดี การมีความพยายามชั่วขณะ และการมีความสามารถสูงกว่า
นักเรียนที่อยู่ในเขตชนบท นักเรียนที่อยู่ในเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของ
ความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการมีความพยายามถาวรสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในเขตเมือง
นักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการ
เรียนว่าเป็นเพราะการช่วยเหลือของคนอื่น ความง่ายของงาน และความไม่มีอคติต่อครูไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

การอนุมานสาเหตุของความสำเร็จด้าน	เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
มีโชค	ชาย	177	7.07	2.37	.26
	หญิง	404	7.02	2.09	
การช่วยเหลือของคนอื่น	ชาย	177	8.50	2.12	3.77*
	หญิง	404	9.21	2.07	
ความง่ายของงาน	ชาย	177	9.43	1.87	1.24
	หญิง	404	9.21	1.97	
ความไม่มีอคติต่อครู	ชาย	177	10.88	2.57	1.76
	หญิง	404	11.28	2.53	
อารมณ์ดี	ชาย	177	10.68	2.07	2.56*
	หญิง	404	10.16	2.31	
การมีความพยายามชั่วขณะ	ชาย	177	9.59	2.28	1.80
	หญิง	404	9.25	2.05	
การมีความสามารถ	ชาย	177	9.51	2.19	2.64*
	หญิง	404	9.01	1.89	
การมีความพยายามถาวร	ชาย	177	8.44	2.20	.59
	หญิง	404	8.55	1.86	

*p < .05

จากตารางที่ 25 พบว่า นักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะอารมณ์ดี และการมีความสามารถสูงกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการช่วยเหลือของคนอื่นสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะมีโชค ความง่ายของงาน ความไม่มีอคติต่อครู การมีความพยายามชั่วขณะ และการมีความพยายามถาวรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำและนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

การอนุมานสาเหตุของ ความสำเร็จด้าน	แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์	N	$\bar{X}$	S.D.	t
มีโชค	ต่ำ	145	6.95	1.99	.32
	สูง	147	7.03	2.36	
การช่วยเหลือของคนอื่น	ต่ำ	145	8.22	1.99	5.84*
	สูง	147	9.68	2.26	
ความง่ายของงาน	ต่ำ	145	8.62	1.84	4.82*
	สูง	147	9.72	2.04	
ความไม่มีอคติต่อครู	ต่ำ	145	10.50	2.47	4.03*
	สูง	147	11.76	2.87	
อารมณ์ดี	ต่ำ	145	9.64	1.94	5.41*
	สูง	147	11.06	2.50	
การมีความพยายาม ชั่วขณะ	ต่ำ	145	8.54	2.08	6.10*
	สูง	147	10.06	2.18	
การมีความสามารถ	ต่ำ	145	8.33	1.99	5.64*
	สูง	147	9.67	2.06	
การมีความพยายาม ถาวร	ต่ำ	145	7.46	1.62	8.84*
	สูง	147	9.38	2.05	

*p < .05

จากตารางที่ 26 พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการ
อนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการช่วยเหลือของคนอื่น ความง่ายของงาน
ความไม่มีอคติต่อครู อารมณ์ดี การมีความพยายามช่วยเหลือ การมีความสามารถ และการมีความ
พยายามถาวรสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำและสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จใน
การเรียนว่าเป็นเพราะมีโชคไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำและนักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูง

การอนุমানสาเหตุของ ความสำเร็จด้าน	ความวิตก กังวล	N	$\bar{X}$	S.D.	t
มีโชค	ต่ำ	149	7.18	2.06	.44
	สูง	161	7.06	2.48	
การช่วยเหลือของคนอื่น	ต่ำ	149	9.28	2.01	2.27*
	สูง	161	8.72	2.30	
ความง่ายของงาน	ต่ำ	149	9.53	1.88	3.23*
	สูง	161	8.77	2.19	
ความไม่มีอคติต่อครู	ต่ำ	149	11.42	2.40	2.00
	สูง	161	10.82	2.81	
อารมณ์ดี	ต่ำ	149	10.77	2.12	4.18*
	สูง	161	9.70	2.36	
การมีความพยายาม ชั่วขณะ	ต่ำ	149	9.93	2.08	4.06*
	สูง	161	8.97	2.06	
การมีความสามารถ	ต่ำ	149	9.62	1.89	3.74*
	สูง	161	8.74	2.22	
การมีความพยายาม ถาวร	ต่ำ	149	8.71	2.05	2.45*
	สูง	161	8.14	2.02	

*p < .05

จากตารางที่ 27 พบว่า นักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการช่วยเหลือของคนอื่น ความง่ายของงาน อารมณ์ดี การมีความพยายามชั่วขณะ การมีความสามารถ และการมีความพยายามถาวรสูงกว่านักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำและสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะมีโชคและความไม่มีอคติต่อครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำและนักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

การอนุมานสาเหตุของความสำเร็จด้าน	การเห็นคุณค่าในตนเอง	N	$\bar{X}$	S.D.	t
มีโชค	ต่ำ	169	7.30	2.56	1.16
	สูง	168	7.01	2.00	
การช่วยเหลือของคนอื่น	ต่ำ	169	8.62	2.41	3.09*
	สูง	168	9.36	2.02	
ความง่ายของงาน	ต่ำ	169	9.17	2.15	1.40
	สูง	168	9.48	1.81	
ความไม่มีอคติต่อครู	ต่ำ	169	10.94	3.09	2.02
	สูง	168	11.53	2.22	
อารมณ์ดี	ต่ำ	169	10.11	2.34	2.09
	สูง	168	10.61	2.05	
การมีความพยายามชั่วขณะ	ต่ำ	169	9.03	2.25	2.79*
	สูง	168	9.70	2.13	
การมีความสามารถ	ต่ำ	169	8.81	2.24	3.28*
	สูง	168	9.52	1.71	
การมีความพยายามถาวร	ต่ำ	169	8.21	2.19	2.75*
	สูง	168	8.83	1.88	

*p < .05

จากตารางที่ 28 พบว่า นักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการ
อนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการช่วยเหลือของคนอื่น การมีความ
พยายามชั่วขณะ การมีความสามารถ และการมีความพยายามถาวรสูงกว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่า
ในตนเองต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ
และสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะมีโชค ความ
ง่ายของงาน ความไม่มีอคติต่อครู และอารมณ์ดีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านมีโซค ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	50.79	25.39	5.42*
ภายในกลุ่ม	578	2708.21	4.68	
รวม	580	2759.00		

*p < .05

จากตารางที่ 29 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะมีโซคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 30 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านมีโซครายคู่ตามระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว

ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม	ค่าเฉลี่ย	ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม		
		1	2	3
1 ระดับต่ำ	6.84	-		
2 ระดับปานกลาง	7.05	.21	-	
3 ระดับสูง	7.61	.77*	.56*	-

*p < .05

จากตารางที่ 30 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะมีโซคระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับต่ำกับสูง และระดับปานกลางกับสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะมีโซคสูงกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับปานกลางและต่ำ

ตารางที่ 31 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านการช่วยเหลือของคนอื่น ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	5.23	2.61	.58
ภายในกลุ่ม	578	2584.76	4.47	
รวม	580	2589.99		

* $p < .05$

จากตารางที่ 31 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการช่วยเหลือของคนอื่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านความง่ายของงานระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3.38	1.69	.44
ภายในกลุ่ม	578	2194.75	3.79	
รวม	580	2198.14		

* $p < .05$

จากตารางที่ 32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะความง่ายของงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านความไม่มีอคติต่อครูระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	59.29	29.64	4.60*
ภายในกลุ่ม	578	3717.50	6.43	
รวม	580	3776.79		

* $p < .05$

จากตารางที่ 33 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะความไม่มีอคติต่อครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 34 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านความไม่มีอคติต่อครูรายคู่ตามระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว

ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม	ค่าเฉลี่ย	ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม		
		3	2	1
3 ระดับสูง	10.65	-		
2 ระดับปานกลาง	10.93	.28	-	
1 ระดับต่ำ	11.42	.77*	.49	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 34 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะความไม่มีอคติต่อครูระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับต่ำกับสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะความไม่มีอคติต่อครูสูงกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับสูง

ตารางที่ 35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านอารมณ์ดีระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.08	.04	.00
ภายในกลุ่ม	578	2959.08	5.11	
รวม	580	2959.16		

* $p < .05$

จากตารางที่ 35 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะอารมณ์ดีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 36 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านการมีความพยายามชั่วขณะระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	230.11	115.05	27.55*
ภายในกลุ่ม	578	2413.42	4.17	
รวม	580	2643.53		

* $p < .05$

จากตารางที่ 36 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการมีความพยายามชั่วขณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 37 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านการมีความพยายามช่วยเหลือรายคู่ตามระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว

ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม	ค่าเฉลี่ย	ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม		
		1	2	3
1 ระดับต่ำ	8.82	-	-	-
2 ระดับปานกลาง	9.92	1.10*	-	-
3 ระดับสูง	10.25	1.43*	.33	-

*p < .05

จากตารางที่ 37 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการมีความพยายามช่วยเหลือระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับต่ำกับปานกลางและระดับต่ำกับสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับสูงและปานกลางมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการมีความพยายามช่วยเหลือสูงกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับต่ำ

ตารางที่ 38 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านการมีความสามารถระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	41.23	20.61	5.23*
ภายในกลุ่ม	578	2276.90	3.93	
รวม	580	2318.13		

*p < .05

จากตารางที่ 38 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการมีความสามารถแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 39 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านการมีความสามารถรายคู่ตามระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว

ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม	ค่าเฉลี่ย	ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม		
		1	2	3
1 ระดับต่ำ	8.96	-		
2 ระดับปานกลาง	9.25	.29	-	
3 ระดับสูง	9.64	.68*	.39	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 39 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการมีความสามารถระหว่างกลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับต่ำกับสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวระดับต่ำ

ตารางที่ 40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนด้านการมีความพยายามถาวรระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3.78	1.89	.48
ภายในกลุ่ม	578	2249.27	3.89	
รวม	580	2253.06		

* $p < .05$

จากตารางที่ 40 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างก็มีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการมีความพยายามถาวรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 41 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การอนุมานสาเหตุของ ความล้มเหลวด้าน	ระดับชั้น เรียน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ไม่มีโชค	ม. ต้น	407	7.93	2.56	4.02*
	ม. ปลาย	447	8.65	2.64	
การไม่ได้รับการ ช่วยเหลือจากคนอื่น	ม. ต้น	407	8.19	2.64	4.37*
	ม. ปลาย	447	8.99	2.69	
ความยากของงาน	ม. ต้น	407	9.69	2.22	1.88
	ม. ปลาย	447	9.96	2.06	
ความมีอคติต่อครู	ม. ต้น	407	6.43	2.48	.05
	ม. ปลาย	447	6.44	2.64	
อารมณ์ไม่ดี	ม. ต้น	407	8.82	2.55	3.96*
	ม. ปลาย	447	9.49	2.36	
การไม่มีความพยายาม ชั่วขณะ	ม. ต้น	407	7.39	2.29	2.23
	ม. ปลาย	447	7.74	2.25	
การไม่มีความสามารถ	ม. ต้น	407	9.05	2.19	4.88*
	ม. ปลาย	447	9.80	2.28	
การไม่มีความพยายาม ถาวร	ม. ต้น	407	8.42	2.46	5.98*
	ม. ปลาย	447	9.43	2.48	

* $p < .05$

จากตารางที่ 41 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าเฉลี่ยคะแนนการ
อนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะไม่มีโชค การไม่ได้รับการช่วยเหลือจาก
คนอื่น อารมณ์ไม่ดี การไม่มีความสามารถ และการไม่มีความพยายามถาวรสูงกว่านักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุमानสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็น
เพราะความยากของงาน ความมีอคติต่อครู และการไม่มีความพยายามชั่วขณะไม่แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและนักเรียนที่อยู่ในเขตชนบท

การอนุมานสาเหตุของ ความล้มเหลวด้าน	ถิ่นที่อยู่	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ไม่มีโชค	เมือง	560	8.48	2.57	2.57*
	ชนบท	294	7.99	2.71	
การไม่ได้รับการ ช่วยเหลือจากคนอื่น	เมือง	560	8.74	2.64	1.96
	ชนบท	294	8.36	2.79	
ความยากของงาน	เมือง	560	9.81	2.10	.45
	ชนบท	294	9.88	2.22	
ความมีอคติต่อครู	เมือง	560	6.46	2.58	.43
	ชนบท	294	6.38	2.53	
อารมณ์ไม่ดี	เมือง	560	9.25	2.46	1.35
	ชนบท	294	9.01	2.50	
การไม่มีความพยายาม ชั่วขณะ	เมือง	560	7.68	2.27	1.88
	ชนบท	294	7.37	2.27	
การไม่มีความสามารถ	เมือง	560	9.47	2.32	.49
	ชนบท	294	9.39	2.18	
การไม่มีความพยายาม ถาวร	เมือง	560	9.12	2.58	2.78*
	ชนบท	294	8.62	2.38	

*p < .05

จากตารางที่ 42 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและนักเรียนที่อยู่ในเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะไม่มีโชคและการไม่มีความพยายามถาวรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่นักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะไม่มีโชคและการไม่มีความพยายามถาวรสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในเขตชนบท นักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะการไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น ความยากของงาน ความมีอคติต่อครู อารมณ์ไม่ดี การไม่มีความพยายามชั่วขณะ และการไม่มีความสามารถไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลว
ในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

การอนุมานสาเหตุของ ความล้มเหลวด้าน	เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ไม่มีโชค	ชาย	287	8.41	2.52	.81
	หญิง	567	8.26	2.68	
การไม่ได้รับการ ช่วยเหลือจากคนอื่น	ชาย	287	8.94	2.61	2.58*
	หญิง	567	8.44	2.72	
ความยากของงาน	ชาย	287	9.38	2.21	4.40*
	หญิง	567	10.06	2.07	
ความมีอคติต่อครู	ชาย	287	6.57	2.69	1.15
	หญิง	567	6.36	2.49	
อารมณ์ไม่ดี	ชาย	287	8.52	2.58	5.57*
	หญิง	567	9.50	2.35	
การไม่มีความพยายาม ชั่วขณะ	ชาย	287	7.87	2.26	2.70*
	หญิง	567	7.43	2.27	
การไม่มีความสามารถ	ชาย	287	9.40	2.22	.36
	หญิง	567	9.46	2.30	
การไม่มีความพยายาม ถาวร	ชาย	287	9.06	2.46	.90
	หญิง	567	8.89	2.55	

*p < .05

จากตารางที่ 43 พบว่า นักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะการไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่นและการไม่มีความพยายามชั่วขณะสูงกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะความยากของงานและอารมณ์ไม่ดีสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะไม่มีโชค ความมีอคติต่อครู การไม่มีความสามารถ และการไม่มีความพยายามถาวรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำและนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

การอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวด้าน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ไม่มีโชค	ต่ำ	219	8.25	2.49	.34
	สูง	221	8.16	2.69	
การไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น	ต่ำ	219	8.98	2.66	2.78*
	สูง	221	8.24	2.86	
ความยากของงาน	ต่ำ	219	9.63	2.26	.62
	สูง	221	9.76	2.15	
ความมีอคติต่อครู	ต่ำ	219	6.48	2.49	1.81
	สูง	221	6.05	2.47	
อารมณ์ไม่ดี	ต่ำ	219	8.97	2.52	.11
	สูง	221	9.00	2.55	
การไม่มีความพยายามชั่วขณะ	ต่ำ	219	8.05	2.22	4.76*
	สูง	221	7.02	2.30	
การไม่มีความสามารถ	ต่ำ	219	9.35	2.29	.09
	สูง	221	9.33	2.43	
การไม่มีความพยายามถาวร	ต่ำ	219	9.30	2.60	2.97*
	สูง	221	8.55	2.64	

*p < .05

จากตารางที่ 44 พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะการไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น การไม่มีความพยายามชั่วขณะ และการไม่มีความพยายามถาวรสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำและสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะไม่มีโชค ความยากของงาน ความมีอคติต่อครู อารมณ์ไม่ดี และการไม่มีความสามารถไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำและนักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูง

การอนุমানสาเหตุของ ความล้มเหลวด้าน	ความวิตก กังวล	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ไม่มีโชค	ต่ำ	237	7.87	2.61	3.47*
	สูง	231	8.75	2.84	
การไม่ได้รับการ ช่วยเหลือจากคนอื่น	ต่ำ	237	8.48	2.79	1.98
	สูง	231	8.99	2.78	
ความยากของงาน	ต่ำ	237	9.63	2.16	3.03*
	สูง	231	10.24	2.21	
ความมีอคติต่อครู	ต่ำ	237	6.45	2.73	.08
	สูง	231	6.47	2.60	
อารมณ์ไม่ดี	ต่ำ	237	8.58	2.42	6.75*
	สูง	231	10.10	2.46	
การไม่มีความพยายาม ชั่วขณะ	ต่ำ	237	7.15	2.29	3.70*
	สูง	231	7.95	2.35	
การไม่มีความสามารถ	ต่ำ	237	9.04	2.41	5.28*
	สูง	231	10.19	2.28	
การไม่มีความพยายาม ถาวร	ต่ำ	237	8.86	2.69	1.97
	สูง	231	9.35	2.65	

*p < .05

จากตารางที่ 45 พบว่า นักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะไม่มีโชค ความยากของงาน อารมณ์ไม่ดี การไม่มีความพยายามชั่วขณะ และการไม่มีความสามารถสูงกว่านักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำและสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะการไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น ความมีอคติต่อครู และการไม่มีความพยายามถาวรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลว
ในการเรียนทั้ง 8 ด้านระหว่างนักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำและนักเรียนที่
มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

การอนุমানสาเหตุของ ความล้มเหลวด้าน	การเห็นคุณค่า ในตนเอง	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ไม่มีโชค	ต่ำ	226	8.89	2.78	4.63*
	สูง	223	7.75	2.40	
การไม่ได้รับการ ช่วยเหลือจากคนอื่น	ต่ำ	226	9.08	2.76	3.39*
	สูง	223	8.19	2.78	
ความยากของงาน	ต่ำ	226	10.15	2.29	2.88*
	สูง	223	9.56	2.04	
ความมีอคติต่อครู	ต่ำ	226	6.67	2.67	1.87
	สูง	223	6.26	2.51	
อารมณ์ไม่ดี	ต่ำ	226	9.88	2.55	5.51*
	สูง	223	8.60	2.34	
การไม่มีความพยายาม ชั่วขณะ	ต่ำ	226	8.23	2.53	5.78*
	สูง	223	6.95	2.14	
การไม่มีความสามารถ	ต่ำ	226	10.19	2.33	5.54*
	สูง	223	8.98	2.32	
การไม่มีความพยายาม ถาวร	ต่ำ	226	9.52	2.54	4.45*
	สูง	223	8.43	2.63	

*p < .05

จากตารางที่ 46 พบว่า นักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนการ
อนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะไม่มีโชค การไม่ได้รับการช่วยเหลือจาก
คนอื่น ความยากของงาน อารมณ์ไม่ดี การไม่มีความพยายามชั่วขณะ การไม่มีความสามารถสูง
และการไม่มีความพยายามถาวรสูงกว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำและสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุमान
สาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะความมีอคติต่อครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนด้านไม่มีโชค ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	15.00	7.50	1.08
ภายในกลุ่ม	851	5889.25	6.92	
รวม	853	5904.26		

* $p < .05$

จากตารางที่ 47 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะไม่มีโชคไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 48 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนด้านการไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่นระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4.19	2.09	.28
ภายในกลุ่ม	851	6212.96	7.30	
รวม	853	6217.15		

* $p < .05$

จากตารางที่ 48 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะการไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 49 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนด้านความยากของงานระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	10.55	5.27	1.15
ภายในกลุ่ม	851	3905.16	4.58	
รวม	853	3915.72		

* $p < .05$

จากตารางที่ 49 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะความยากของงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 50 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนด้านความมือคติดต่อครู ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	21.91	10.95	1.66
ภายในกลุ่ม	851	5592.17	6.57	
รวม	853	5614.08		

* $p < .05$

จากตารางที่ 50 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะความมือคติดต่อครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 51 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนด้านอารมณ์ไม่ดี ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	13.83	6.91	1.12
ภายในกลุ่ม	851	5219.17	6.13	
รวม	853	5233.00		

*p < .05

จากตารางที่ 51 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะอารมณ์ไม่ดีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 52 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนด้านการไม่มีความพยายามชั่วขณะระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	5.53	2.76	.53
ภายในกลุ่ม	851	4414.54	5.18	
รวม	853	4420.08		

*p < .05

จากตารางที่ 52 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะการไม่มีความพยายามชั่วขณะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 53 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนด้านการไม่มีความสามารถระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	15.74	7.87	1.52
ภายในกลุ่ม	851	4399.38	5.16	
รวม	853	4415.12		

* $p < .05$

จากตารางที่ 53 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะการไม่มีความสามารถไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 54 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนด้านการไม่มีความพยายามถาวร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.60	.30	.04
ภายในกลุ่ม	851	5437.52	6.38	
รวม	853	5438.12		

* $p < .05$

จากตารางที่ 54 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนว่าเป็นเพราะการไม่มีความพยายามถาวรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลที่สนับสนุนสมมติฐานมีดังต่อไปนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวที่เกิดจากปัจจัยภายใน คือ อารมณ์ไม่ดี การไม่มีความสามารถ และการไม่มีความพยายามถาวรสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. นักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและนักเรียนที่อยู่ในเขตชนบทไม่มีความแตกต่างกันในการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จว่าเป็นเพราะมีโชค อารมณ์ดี การมีความพยายามชั่วขณะ การมีความสามารถ และการมีความพยายามถาวร
3. นักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและนักเรียนที่อยู่ในเขตชนบทมีการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวว่าเป็นเพราะไม่มีโชคและการไม่มีความพยายามถาวรแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างก็มีการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จว่าเป็นเพราะมีโชค ความไม่มอดิตต่อครู การมีความพยายามชั่วขณะ และการมีความสามารถแตกต่างกัน
5. เพศชายมีการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จในการเรียนว่าเป็นเพราะการมีความสามารถสูงกว่าเพศหญิง
6. นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จว่าเป็นเพราะการมีความพยายามชั่วขณะ การมีความสามารถ และการมีความพยายามถาวรสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
7. นักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูงมีการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวว่าเป็นเพราะการไม่มีความสามารถสูงกว่านักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำ
8. นักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงมีการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จว่าเป็นเพราะการมีความสามารถสูงกว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ
9. นักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวว่าเป็นเพราะการไม่มีความสามารถสูงกว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ไม่สนับสนุนสมมติฐานมีดังต่อไปนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จที่เกิดจากปัจจัยภายใน คือ อารมณ์ดีและการมีความสามารถต่ำกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนทั้งสองระดับชั้นมีการอนุมานสาเหตุของความสำเร็จว่าเป็นเพราะการมีความพยายามชั่วขณะและการมีความพยายามถาวรไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการอนุมานสาเหตุของความล้มเหลวที่เกิดจากปัจจัยภายใน คือ การไม่มีความพยายามชั่วขณะไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและนักเรียนที่อยู่ในเขตชนบทไม่มีความแตกต่างกันในการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวว่าเป็นเพราะการช่วยเหลือของคนอื่น ความง่ายของงาน และความไม่มีอคติต่อครู

4. นักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและนักเรียนที่อยู่ในเขตชนบทไม่มีความแตกต่างกันในการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวว่าเป็นเพราะการไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น ความยากของงาน ความมีอคติต่อครู อารมณ์ไม่ดี การไม่มีความพยายามชั่วขณะ และการไม่มีความสามารถ

5. นักเรียนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวว่าเป็นเพราะการช่วยเหลือของคนอื่น ความง่ายของงาน อารมณ์ดี และการมีความพยายามถาวร

6. นักเรียนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวว่าเป็นเพราะไม่มีโชค การไม่ได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น ความยากของงาน ความมีอคติต่อครู อารมณ์ไม่ดี การไม่มีความพยายามชั่วขณะ การไม่มีความสามารถ และการไม่มีความพยายามถาวร

7. เพศชายและเพศหญิงมีการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวว่าเป็นเพราะการไม่มีความสามารถไม่แตกต่างกัน

8. นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและต่ำมีการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวว่าเป็นเพราะการไม่มีความสามารถไม่แตกต่างกัน

9. นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีการอนุমানสาเหตุของความล้มเหลวว่าเป็นเพราะการไม่มีความพยายามชั่วขณะและการไม่มีความพยายามถาวรต่ำกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย